

รูปแบบการบูรณาการพุทธจริยศาสตร์กับการใช้อุปกรณ์
อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิด ในการป้องกันการกระทำความ
ผิดซ้ำของสำนักงานคุมประพฤติ*

A Model for Integrating Buddhist Ethics with the use of
Electronic Devices to Track Offenders in the Prevention of
Repeat Offences of Probation Office

ปิยะนุช มาสิงห์, สุวิน ทองปิ่น, จรัส สีกา และพระมหาปพน กตสาโร (Pupun Masingyoi)

Piyanut Masing, Suwin Thongpan, Jaras Leeka

and Phramaha Papon Katararo (Papon Sangyoi)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Piyanut.masing@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพุทธจริยศาสตร์ที่ใช้บูรณาการกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิด 2) ศึกษาการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิด 3) รูปแบบการบูรณาการพุทธจริยศาสตร์กับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิดในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของสำนักงานคุมประพฤติ เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร โดยการเก็บข้อมูลจากเอกสารปฐมภูมิและเอกสารทุติยภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. พุทธจริยศาสตร์ที่ใช้บูรณาการกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิด คือหลักธรรมที่ใช้ควบคุมความประพฤติของมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์ตระหนักถึงคุณงามความดี ได้แก่ โอวาทปาติโมกข์ ประกอบด้วย การงดเว้นจากการทำความชั่วทั้งปวง การกระทำความแต่ความดี การทำจิตใจให้ผ่องใส และไตรสิกขาสาม ประกอบด้วย สีลสิกขา จิตตสิกขา และปัญญาสิกขา

*ได้รับบทความ: 4 ตุลาคม 2566; แก้ไขบทความ: 19 มิถุนายน 2567; ตอรับตีพิมพ์: 25 มิถุนายน 2567

Received: October 4, 2023; Revised: June 19, 2024; Accepted: June 25, 2024

2. การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิด คือการใช้เครื่องอุปกรณ์รับส่งสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ติดไว้กับตัวผู้กระทำความผิดที่ถูกปล่อยตัวชั่วคราว เพื่อติดตามความประพฤติ เพื่อตรวจสอบความเคลื่อนไหวหรือตำแหน่งของผู้ถูกคุมความประพฤติตามกฎหมายกระทรวงยุติธรรม ในการติดตามตัวผู้ถูกคุมความประพฤติตามเงื่อนไขของศาลในการปล่อยตัวให้ออกไปดำเนินชีวิตนอกเรือนจำ

3. รูปแบบการบูรณาการพุทธจริยศาสตร์กับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิด ในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของสำนักงานคุมประพฤติ คือการนำหลักโอวาทปาฏิโมกข์ และหลักไตรสิกขา มาอบรมผู้กระทำความผิดก่อนการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับผู้กระทำความผิดให้มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักยับยั้งชั่งใจไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำ

คำสำคัญ: พุทธจริยศาสตร์; อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิด; สำนักงานคุมประพฤติ

Abstract

The purposes of this research were 1) to study Buddhist ethics used in integration with electronic devices to track offenders, 2) to study the use of electronic devices to track offenders, 3) to create an integrated model of Buddhist ethics and the use of electronic devices to track offenders to prevent repeat offenses of the Probation Office. This study was documentary research by collecting data from primary and secondary documents. The obtained data were descriptively analyzed according to the inductive principle.

The research results were as follows:

1. Buddhist ethics used in integration with electronic devices to track offenders is a principle that governs human behavior to make humans aware of the virtues, namely, Ovadapātimokkha, which consists of refraining from doing all bad deeds, doing good deeds, and brightening the mind and Tisikkhā consisting of Sīla-Sikkhā, Citta-Sikkhā and Paññā-Sikkhā.

2. Using electronic devices to track offenders is the use of electronic signaling devices attached to offenders who have been temporarily released to follow behavior to check the movement or position of the probationer according to the Ministerial Regulations in pursuing a probationer under the conditions of the court's release to live outside prison.

3. The model of integrating Buddhist ethics with the use of electronic devices to track offenders to prevent recidivism of the Probation Office is the application of

Ovadapātimokkha and Tisikkhā to train offenders before installing electronic devices to create awareness for offenders to have morals, ethics, know how to restrain themselves, not to repeat the offense.

Keywords: Buddhist Ethics; Electronic Devices to Track Offenders; Offences of Probation Office

1. บทนำ

ประเทศไทยเริ่มนำระบบคุมประพฤติมาใช้เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2495 มาใช้กับผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน ส่วนผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ศาลยังคงใช้มาตรการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษเพียงอย่างเดียว โดยไม่ใช้วิธีการคุมความประพฤติ เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่จะรับผิดชอบดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลจนกระทั่งรัฐบาลได้ผ่านพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 และได้มีการจัดตั้งสำนักงานคุมประพฤติกลาง ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกอง สังกัดสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการกระทรวงยุติธรรม และได้เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2522 โดยดำเนินการในกรุงเทพมหานครก่อน จนปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ จึงได้มีการเปิดดำเนินการสำนักงานคุมประพฤติในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ เนื่องจากมีการขยายงานออกสู่ส่วนภูมิภาคมากขึ้น ทำให้สำนักงานคุมประพฤติกลาง มีปริมาณงานขอบเขต อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเพื่อประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการปฏิบัติงานสำนักงานคุมประพฤติกลาง จึงได้รับการยกฐานะให้เป็น “กรมคุมประพฤติ” เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2535 ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 และ

พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการกระทรวงยุติธรรมไปเป็นของกรมคุมประพฤติกระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2535 ดังนั้น วันที่ 15 มีนาคมของทุกปีจึงถือเป็น “วันก่อตั้งกรมคุมประพฤติ” (กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม, 2550, หน้า 4-5)

การคุมประพฤติเป็นมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดด้วยวิธีการไม่ควบคุมตัว โดยการกำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติเพื่อให้ผู้กระทำผิดกลับไปใช้ชีวิตในสังคมตามปกติ การคุมประพฤติจึงเป็นวิธีการที่เปลี่ยนแนวความคิดจากวิธีการลงโทษมาเป็นวิธีการบำบัดฟื้นฟู และจากการลงโทษจำคุกมาเป็นการเลี้ยงโทษจำคุก โดยมีพนักงานคุมประพฤติคอยดูแลช่วยเหลือให้บุคคลดังกล่าวสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัย และความประพฤติของตนภายใต้การช่วยเหลือของชุมชน เฉพาะอย่างยิ่งการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการป้องกันอาชญากรรมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดซึ่งมาตรการดังกล่าวนี้สามารถลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศชาติได้อย่างชัดเจน (กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม, 2550, หน้า 7)

การปฏิบัติและวิธีการควบคุมผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชนยังประสบปัญหาในด้านประสิทธิภาพ

ในการปฏิบัติเพื่อคืนคนดีสู่สังคมอยู่ จึงได้มีการพัฒนารูปแบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชนได้มีการนำเสนอการใช้เทคโนโลยีในการควบคุมผู้กระทำผิด โดยการใช้ระบบการควบคุมผู้ต้องขังที่ได้รับการพักโทษด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นเครื่องมือในการจำกัดบริเวณผู้กระทำผิดให้อยู่ในสถานที่และเวลาที่กำหนด แต่ในกรณีของเยาวชนยังถือเป็นเรื่องใหม่ที่ต้องได้รับการศึกษารูปแบบ วิธีการจัดการและผลกระทบ ที่ผ่านมาศาลยุติธรรมยังมิได้มีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวมาใช้กับผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน ดังนั้นการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวมาใช้กับผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน จะทำให้ทราบถึงโอกาสและความเหมาะสมในการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว มาใช้กับผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชนและแนวทางในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อเยาวชนที่กระทำผิดทางอาญาของประเทศไทย (ภักวรินทร์ พิษณุพงษ์สกุล และคณะ, 2562, หน้า 1)

การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ควบคุมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ 1) มิติด้านกฎหมาย การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ควบคุมเด็กและ เยาวชน ซึ่งเป็นมาตรการควบคุมตัวไว้ที่บ้าน แทนการควบคุมตัวไว้ในสถานที่ควบคุมการควบคุม เป็นเสมือนการลงโทษเพื่อให้เด็กและเยาวชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 2) มิติด้านสังคม การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ควบคุมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาย่อมส่งผลดีต่อตัวเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดสามารถพัฒนาศักยภาพของ

ตัวเองได้เวลาอยู่กับครอบครัวผลดีต่อครอบครัว เป็นการป้องกันสภาพสังคมที่แตกสลายทำให้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและครอบครัวสามารถใช้ชีวิตร่วมกันอย่างเป็นปกติสุข 3) มิติด้านเศรษฐกิจ การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์กับเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดในช่วงแรกอาจจะมีค่าใช้จ่ายในจำนวนที่สูงมาก แต่หากมีการนำอุปกรณ์ดังกล่าวมาใช้กับผู้กระทำความผิดจำนวนมากอาจทำให้เกิดความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายได้ และ 4) มิติด้านการเมือง การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ควบคุมเด็กและเยาวชนเป็นการแยกผู้กระทำผิดที่ไม่เป็นอาชญากรอย่างแท้จริงออกจากผู้กระทำผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรอย่างแท้จริง ส่งผลให้สถานพินิจหรือเรือนจำสามารถควบคุม และแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดอย่างแท้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (บุรฉัตร ปราโมช ณ อยุธยา, 2556)

การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิดเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำหลักพุทธจริยศาสตร์เข้ามาใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมต่อการพัฒนาบุคลากรและผู้กระทำผิดเอง โดยมีหลักพุทธจริยศาสตร์ เช่น โอวาทปาฏิโมกข์และไตรสิกขา เป็นแนวทางในการสอนและอบรมผู้กระทำผิด โดยเน้นการสร้างคุณธรรมและจิตสำนึกที่เหมาะสม

โอวาทปาฏิโมกข์ เป็นหลักจริยศาสตร์ที่เน้นการลดเลิกละความชั่วและกระทำเพียงแต่ความดีเพื่อสร้างสังคมที่เต็มไปด้วยความสงบและความสุข การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิด

ด้วยการสอนและอบรมผู้กระทำความผิดให้เข้าใจและรับรู้ถึงค่านิยมและคุณค่าทางจริยธรรม จะเป็นการบังคับให้พฤติกรรมของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีและเชิดชูคุณธรรมในสังคม

ส่วนไตรสิกขา ประกอบด้วย ศีล สมาธิ และปัญญา มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพและจิตใจของผู้กระทำความผิด การอบรมให้เข้าใจและปฏิบัติตามหลักโอวาทปาฏิโมกข์และไตรสิกขาจะช่วยเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับผลกระทบของพฤติกรรมต่อตนเองและสังคม ทำให้ผู้กระทำความผิดมีความตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรมของตนให้ดียิ่งขึ้น

การบูรณาการพุทธจริยศาสตร์กับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิด เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำจะสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีการอบรมผู้กระทำความผิดโดยใช้หลักโอวาทปาฏิโมกข์และไตรสิกขาเป็นพื้นฐาน โดยให้การเรียนรู้และฝึกฝนในด้านพุทธจริยศาสตร์ เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเข้าใจถึงความสำคัญคุณค่าของการกระทำตามหลักโอวาทปาฏิโมกข์และไตรสิกขา โดยการอบรมจะเน้นไปที่การพัฒนาจิตใจและความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของคุณธรรมและจรรยาบรรณ ซึ่งจะช่วยสร้างพื้นที่ในการพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิดเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ โดยการอบรมผู้กระทำความผิดให้เข้าใจถึงหลักโอวาทปาฏิโมกข์และไตรสิกขา จะช่วยให้พวกเขาเข้าใจถึงค่านิยมทางจริยธรรมและคุณค่าที่สำคัญในสังคม และสร้างมาตรฐานในการพฤติกรรมที่ถูกต้องตาม

หลักพุทธจริยศาสตร์ เพื่อให้สามารถปรับปรุงพฤติกรรมและตัดสินใจในทางที่เหมาะสมต่อสังคมและตนเองได้อย่างมีสติและสำคัญ

ดังนั้น การบูรณาการพุทธจริยศาสตร์กับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิด จะช่วยให้มีการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยการสร้างความเข้าใจและความตระหนักในหลักพุทธจริยศาสตร์จะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาบุคลากรและสร้างสังคมที่มีคุณธรรมและความสงบสุขอย่างยั่งยืน และช่วยลดปัญหาการกระทำความผิดในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพุทธจริยศาสตร์ที่ใช้บูรณาการกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิด
2. เพื่อศึกษาการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิด
3. เพื่อสร้างรูปแบบการบูรณาการพุทธจริยศาสตร์กับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิดในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของสำนักงานคุมประพฤติ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยการเก็บข้อมูลจากเอกสารปฐมภูมิ และเอกสารทุติยภูมิ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากเอกสารออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) พระไตรปิฎก

ความยึดถือในสิ่งที่นึก-คิดนั้นจัดเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ ควรละความยึดมั่นถือมั่นในการนึกคิดนั้นเสีย เมื่อเรารู้จักพิจารณาอย่างนี้แล้วก็จัดเป็นผู้รู้ชำระจิตของตน จะทำให้จิตใจสะอาด มีความผ่องใสมีสติปัญญา ควรต่อการบรรลุในคุณธรรมที่สูงยิ่งๆ ขึ้นไปจนบรรลุพระนิพพาน

1.2 ไตรสิกขา คือหลักพุทธจริยศาสตร์ ที่นำมาใช้บูรณาการกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ติดตามตัวผู้กระทำผิด ได้แก่ ศีล สมาธิ และปัญญา เป็นการศึกษาควบคุมไปกับการปฏิบัติหรือการพัฒนา 3 ด้าน คือศีลเป็นหลักการพัฒนาในระดับความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ทางสังคม สมาธิเป็นหลักการพัฒนาจิตใจให้มีสมรรถภาพและประสิทธิภาพในการคิด พิจารณา ตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำ การใดๆ และปัญญา เป็นหลักการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ พัฒนาศักยภาพ ในการขัดเกลาจิตใจทั้งหลาย อีกทั้งยังต้องรู้จักกับสิ่งทั้งหลายตามที่เป็น และตามความเป็นจริงสามารถ วิเคราะห์สาเหตุของสิ่งทั้งหลายได้ชัดเจนเพื่อนำไปสู่จุดหมายสูงสุดในทางพระพุทธศาสนา คือพระนิพพาน

2. การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิด ซึ่งเป็นการนำเอาอุปกรณ์รับส่งสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์พร้อมกับชุดอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการติดตามตัวผู้กระทำผิด เพื่อตรวจสอบความเคลื่อนไหว หรือตำแหน่งของผู้ถูกคุมประพฤติให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสั่งใช้กำหนด เช่น การห้ามออกหรือห้ามเข้าบริเวณที่กำหนด โดยอาจกำหนดช่วงเวลาด้วยก็ได้ ซึ่งจะดำเนินการควบคุมกับการคุมประพฤติ และมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำ

ผิดที่เหมาะสมกับสภาพความผิดปกติ และความ ต้องการ โดยมีอุปกรณ์ต่างๆ ที่ทำงานร่วมกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว ดังต่อไปนี้ 1) อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว 2) สายรัดข้อเท้า 3) แบตเตอรี่สำรอง 4) สายชาร์จอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ติดตามตัวและแท่นชาร์จ 5) สายชาร์จแบตเตอรี่สำรอง 6) Adapter สำหรับชาร์จแบตเตอรี่สำรอง หรือชาร์จอุปกรณ์ติดตาม และอุปกรณ์ดังกล่าวนี้ ถูกนำมาใช้กับ 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) การควบคุมผู้ต้องโทษ ได้แก่ นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการพักการลงโทษหรือลดวันต้องโทษจำคุก ได้ออกนอกเรือนจำก่อนกำหนด แต่ต้องไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ตลอดระยะเวลาโทษที่เหลืออยู่และมีการติด EM สำหรับเงื่อนไขห้ามออกนอกเขตจังหวัด 2) การคุมความประพฤติ การคุมความประพฤติ เป็นผู้กระทำความผิดที่ศาลรอการลงโทษและคุมความประพฤติและผู้ถูกคุมความประพฤติตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2565 ซึ่งศาลมีคำสั่งเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นวิธีการคุมความประพฤติโดยมีเงื่อนไขการติด EM เช่น ห้ามขับรถเกินกิโลเมตรต่อชั่วโมง ห้ามออกจากบ้านพักตั้งแต่เวลา-เวลา ห้ามเข้าใกล้บ้านผู้เสียหาย เป็นต้น และ 3) เงื่อนไขการปล่อยตัวชั่วคราว การปล่อยตัวชั่วคราวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ซึ่งกฎหมายได้ถูกยกเลิกไปแล้ว

3. รูปแบบบูรณาการพุทธจริยศาสตร์กับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิด ในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของสำนักงานคุมประพฤติ เป็นการนำหลักโอวาทปาฏิโมกข์ คือ

การละความชั่ว การประพฤติกุศล และ การทำจิตใจให้ผ่องใส กับการนำหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา มาอบรมและปลูกจิตสำนึกให้กับผู้กระทำความผิดที่ใส่อุปกรณ์ EM เดือนละครั้ง ซึ่งผู้กระทำความผิดที่ปล่อยตัวออกไปดำเนินชีวิตนอกเรือนจำโดยการติดอุปกรณ์ EM ซึ่งผู้กระทำความผิดเหล่านั้นจะต้องมารายงานตัวทุกเดือน ในขณะที่ผู้กระทำความผิดมารายงานตัวทางสำนักงานคุมประพฤติจะมีลงบันทึก สอบถาม และ อบรมพุทธจริยศาสตร์ให้กับผู้กระทำความผิดทุกครั้งก่อนกลับไป สำหรับรูปแบบการอบรมจะเป็นการนำเอาหลักพุทธจริยศาสตร์ ซึ่งได้แก่ โอวาทปาฏิโมกข์และไตรสิกขา ซึ่งมีรูปแบบการอบรม ดังนี้ 1) อบรมผู้กระทำความผิดให้ละความชั่ว เป็นการละความชั่วทางกายและทางวาจา โดยการเน้นเรื่องของศีลซึ่งเป็นหลักพุทธจริยศาสตร์ขั้นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคมเพื่อให้เกิดสันติสุข อบรมให้ผู้กระทำความผิดเห็นความสำคัญของการรักษาศีลและโทษของการผิดศีล 2) อบรมผู้กระทำความผิดให้ประพฤติกุศลแต่ความดี โดยการเน้นเรื่องของจิตใจซึ่งเป็นหลักพุทธจริยศาสตร์ระดับกลาง อบรมให้ผู้กระทำความผิดมีสมาธิหรือมีสติอยู่เสมอ เพื่อให้คุณธรรมเกิดในจิตใจ เมื่อคนมีคุณธรรมอยู่ในจิตใจเขาก็จะประพฤติกุศลแต่ความดี และ 3) อบรมผู้กระทำความผิดให้มีจิตใจผ่องใส โดยการเน้นเรื่องของปัญญาซึ่งเป็นหลักพุทธจริยศาสตร์ระดับสูง อบรมให้ผู้กระทำความผิดดำรงชีวิตด้วยปัญญา ไม่ใช่อารมณ์ในการตัดสินใจ อบรมให้ผู้กระทำความผิดมีสัมมาทิฐิ เมื่อคนมีสัมมาทิฐิจะนำไปสู่การทำจิตใจให้ผ่องใส

5. อภิปรายผลการวิจัย

การทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการบูรณาการพุทธจริยศาสตร์กับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิดในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของสำนักงานคุมประพฤติ พบประเด็นที่น่ามาอภิปรายผล ดังนี้

การกระทำความผิดหรือการกระทำความชั่วเกิดจากการขาดคุณธรรม เมื่อคนขาดคุณธรรมก็จะทำให้คนกระทำความผิดไม่ว่าจะเป็นการกระทำความผิดทางกายหรือทางวาจา ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าคนประกอบด้วย 2 ส่วน คือร่างกายกับจิตใจ มนุษย์ก็การทำงานร่วมกันระหว่างกายกับจิต ส่วนกายจะเป็นผู้ที่คอยทำตามคำสั่งของจิต จึงมีคำกล่าวที่ว่า “จิตเป็นนายกายเป็นบ่าว” เมื่อเป็นเช่นนี้การที่จะให้ผู้กระทำความผิดไม่กลับมาทำความผิดซ้ำจะต้องแก้ไขที่จิตใจ โดยการอบรมคุณธรรมให้เกิดในจิตใจแล้วเขาก็จะเป็นคนดีจะไม่กลับมาทำความผิดซ้ำอีก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฬพล พูลภัทรชีวิน และคณะ (2549) ได้ทำวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนากระบวนการสร้างความดีมีคุณธรรม ระดับบุคคล พบว่า คุณลักษณะที่สำคัญของคนดีมีคุณธรรมคือ คนที่มีศีล มีธรรม มีสติ มีความรับผิดชอบประพฤติกุศล มีความซื่อสัตย์ ละเอียดและเกรงกลัวต่อบาปมีสัมมาอาชีวะขยันหมั่นเพียรรักษาคูณค่า ความสำคัญของสิ่งที่ดีงามเอื้อเพื่อแผ้วเมตตาหมั่นทำบุญทำทาน อดทนอดกลั้น อดออมสามัคคี กตัญญูกตเวทียึดมั่นในศีล 5 มีจิตสำนึกสาธารณะ มีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมายรักษาดินแดน ศาสนกษัตริย์ ระดับครอบครัว พบว่า ครอบครัวดีมีคุณธรรม มีลักษณะสำคัญคือครอบครัวที่ตั้งอยู่ใน

ศีล 5 มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่และบทบาทในครอบครัวมีความสัมพันธ์อันดีและอบอุ่นไม่ประมาททำการโดยใช้ปัญญาสุภาพ รับฟังผู้อื่น ใฝ่หาความรู้ครองตนเป็นพลเมืองดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สงเคราะห์ บำรุงศาสนา ระดับชุมชน พบว่าคุณลักษณะที่สำคัญของชุมชนดีมีคุณธรรมคือ คนในชุมชนเป็นสมาชิกที่ดี มีศีลธรรมมีผู้นำ ผู้ปกครองที่ดี ชุมชนพึ่งตนเองได้ ร่วมกันแก้ไขปัญหาเมืองครีเอชั่นที่เข้มแข็งกระบวนการสร้างชุมชนดี มีคุณธรรมโดยสร้างชุมชนให้เข้มแข็งสร้างกระบวนการเรียนรู้และสร้างองค์กรเครือข่ายที่เข้มแข็ง สอดคล้องกับงานวิจัยของวงศกร เพิ่มผล (2555) ได้ทำวิจัยเรื่อง ศีล 5 มิติอารยธรรมสากล พบว่า มนุษย์อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นสังคม มีความรักและความใคร่เป็นเรื่องธรรมดา แต่ความใคร่นั้น ต้องอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายและศีลธรรม กฎหมายป้องปรามได้เฉพาะการละเมิดทางกาย แต่ศีลธรรมสามารถป้องปรามได้จากภายในคือจิตใจ โดยมีการส่งเสริมให้มีความเคารพกันระหว่างเพศ มีจิตสำนึกผิดชอบชั่วดีฝึกฝนตนเองให้สามารถควบคุมเรื่องเพศได้ อันจะแสดงออกมาทางพฤติกรรม คือ มีความซื่อสัตย์กับคู่ครองของตน อันจะก่อให้เกิดเป็นความสงบสุข และความอบอุ่นภายในครอบครัวขึ้นได้

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ
จากผลการวิจัยพบว่ามนุษย์ประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือกายกับใจ การกระทำของมนุษย์เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างกายกับใจ โดยที่กายเป็นส่วนที่ปฏิบัติการใจเป็นส่วนทำหน้าที่สั่งการให้

กายกระทำ ดังว่าทรมานที่ว่า จิตเป็นนายกายเป็นบ่าว สำหรับการที่จะไม่ให้ผู้กระทำความผิดไม่หวนมากระทำความผิดซ้ำอีกต้องสร้างจิตสำนึกให้ผู้กระทำความผิดให้มีคุณธรรมจริยธรรม รู้จักยับยั้งชั่งใจ ดังนั้นกรมราชทัณฑ์ สำนักงานคุมประพฤติควรจะนำหลักพุทธจริยศาสตร์ไปใช้อบรมผู้กระทำความผิดให้มีคุณธรรมจริยธรรมก่อนปล่อยตัว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรทำการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R & D) และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) ดังนี้

- 2.2 ควรทำวิจัยการพัฒนาคุณธรรมผู้กระทำผิดที่ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการป้องกันการกระทำความผิดของสำนักงานควบคุมประพฤติ

- 2.3 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาคุณธรรมผู้กระทำผิดที่ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของสำนักงานควบคุมประพฤติ

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การบูรณาการพุทธจริยศาสตร์กับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำผิดในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของสำนักงานคุมประพฤติทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ คือการนำหลักโอวาทปาฏิโมกข์คือ ละความชั่ว ประพฤติความดี ทำจิตใจให้ผ่องใสและหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ และปัญญา ทำให้ได้ผลดีและยั่งยืนเพราะพุทธจริยศาสตร์คือเป็นเครื่องมือพัฒนาและเครื่องมือขัดเกลาจิตใจของผู้กระทำผิดให้เกิดสำนึกชั่วดี และ

จะไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก สามารถสรุป องค์ความรู้ที่ได้รับออกมาเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม. (2550). *ภารกิจกรมคุมประพฤติ*. กรุงเทพฯ: กรมคุมประพฤติกระทรวงยุติธรรม.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน และคณะ. (2549). *การวิจัยและพัฒนากระบวนการสร้างความคิดมีคุณธรรม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).
- บุรฉัตร ปราโมช ณ อยุธยา. (2556). *การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ควบคุมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- ภักวรินทร์ พิษณุพงศ์สกุล และคณะ. (2562). *โอกาสและข้อจำกัดในการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (EM) มาใช้กับผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชน*. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรพิทักษ์กดี.
- วงศ์กร เพิ่มผล. (2555). *ศีล 5 มิติอารยธรรมสากล*. (วิทยานิพนธ์ศาสตรดุษฎีบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.